

18. XII. 1962.

Sevgili Dostum,

Almanya'dan da seslendiğinize çok sevindim. Umarım oradaki akademik milieu size olumlu araştırma olanağını sağlıyor. Kendim hakkında herhangi bir önemli haber veremem, olsa olsa şu kadarını, geçenlerde İbrahim'in yazdığına göre üniversite davetimi onaylamış ve rektör işi yabancıların davet edilmesi konusunda kararı veren „vekiller heyeti”ne göndermiş. Aynı zamanda hazırlıklı olmamın, çünkü çarçabuk Ankara'ya gitmemin gerekebileceğini de yazdı. - Ne var ki pasaportun ele alınabilmesi, davetiyenin resmi kanallarla geldiği takdirde bile vakit ister. Leila zaten pasaport alamazdı.

/Buradaki kesik yerde kızı Leila'nın müzik eğitimine ilgili, fakat eksik kalan bir bölüm var, madde başından sonra ise mesleki konulara geçiyor. Anladıklarım:/

Burada şimdi orientalistlerin eğitiminin reformu...

Ben de davet edildim, fakat anlamı yok...

Németh'in yerini Ligeti alacak...

tarihçi, başka bir iş zaten önemli değil...

Aurél yıldönümü... Yüzüncü yıl törenleri...

... ve şimdi Stein hakkında bir kitap yazmam isteniyor. Kararsızım, çünkü uğraştığım, daha önemli problemlerimden vakit alırdı, fakat benim gibi bir emeklinin iyi para getirecek işlere de ihtiyacı var. Yakınlarda 5 adet ayrışım göndereceğim. İkisi yayımlanmış, fakat üçü hala çıkmamış, oysa „Németh Armağanı” artık yayımlanmış bululunuyor ve Uralalt. Jahrbücher'e de makalemnin düzeltmelerini çoktan göndermiştim.

Peşte'ye ne zaman geleceksiniz? Buluşursak çok sevinirim. Size ve bütün ailenize verimli ve mutlu yeni yıllar diler, candan dostlukla selamlarım.

László Rásonyi

Hamış: Eşim ve kızlarım da en iyi dileklerini sunuyorlar.